

DET KONGELIGE
UTENRIKSDEPARTEMENT

St.prp. nr. 73

(2005–2006)

Om samtykke til ratifikasjon av UNESCOs konvensjon av 17. oktober 2003 om vern av den immaterielle kulturarven

*Tilråding fra Utenriksdepartementet av 2. juni 2006,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Stoltenberg II)*

1 Innledning

I denne proposisjonen ber regjeringen om Stortingets samtykke til ratifikasjon av UNESCOs konvensjon av 17. oktober 2003 om vern av den immaterielle kulturarven (heretter kalt UNESCO-konvensjonen).

UNESCO-konvensjonen trådte i kraft 20. april 2006, tre måneder etter at den 30. staten hadde sluttet seg til. Per 18. mai 2006 hadde 49 stater sluttet seg til og antallet er raskt stigende. Foreløpig er det hovedsakelig ikke-vestlige stater som har sluttet seg til, men også stater som Belgia, Luxemburg og en rekke av de østeuropeiske stater har ratifisert. Av de nordiske landene har Island ratifisert, mens saken er under vurdering i Sverige og Danmark.

UNESCO-konvensjonen er utarbeidet i den hensikt å sikre respekt for og øke bevisstheten om den immaterielle kulturarvens betydning. Den er ment å fungere som et supplement til UNESCO-konvensjon om vern av verdens kultur- og naturarv av 16. november 1972 (Convention for the Protection of the World Cultural and Natural Heritage), som fokuserer på vern av den materielle kulturarven, og som ble ratifisert av Norge i 1977. Håpet har vært å skape en bedre balanse innenfor internasjonalt arbeid med vern av kulturarv.

Historisk sett er det nettopp den materielle kulturarven som har vært omfattet av et rettslig vern. I flere tiår har det derfor vært økende bekymring for manglende vern av verdens immaterielle kulturarv. UNESCO har arbeidet for bevaring og beskyttelse av verdens immaterielle kulturarv siden begynnelsen av 1970-tallet. I samarbeid med bl.a. WIPO (World Intellectual Property Organization) har dette arbeidet blant annet resultert i «Rekommandasjon om vern av tradisjonell kultur og folklore» fra 1989. Rekommandasjonen har dessverre hatt relativt liten virkning, dels fordi den er av ikke-bindende karakter, og dels fordi den ikke er fulgt opp med tiltak som kunne bidratt til å stimulere medlemsstatene. Hensikten med UNESCO-konvensjonen er derfor å skape balanse mellom materiell og immateriell kulturarv innenfor UNESCOs normative arbeid på feltet.

Det finnes flere internasjonale konvensjoner og avtaler innenfor WIPO og TRIPS/WTO som gir opphavsrettslig vern til immaterielle rettigheter. Under forhandlingsprosessen i UNESCO ble det anført at disse ikke gir den immaterielle kulturarven tilfredsstillende beskyttelse, og formålet med dem er ikke sammenfallende med formålet med UNESCO-konvensjonen. I tillegg kommer at opphavsrettskonvensjonene og -avtalene oppstiller kriterier for å oppnå opphavsrettslig vern (bl.a. nyhetskrav) som ikke er anvendelig for mye av den immaterielle kulturarven

UNESCO-konvensjonen har til hensikt å verne. Blant annet ønsker UNESCO-konvensjonen å sikre immateriell kulturarv hvor opphavsmannen ikke nødvendigvis er kjent. Videre er opphavsrettslig vern tidsbegrenset, mens vern av immateriell kulturarv som faller inn under UNESCO-konvensjonen, av naturlige årsaker ikke skal være tidsbegrenset. Det legges videre til grunn at konvensjonene som finnes til beskyttelse av den materielle kulturarven, ikke gir tilfredsstillende rammer for vern av den immaterielle kulturarven.

Da arbeidet med konvensjonen startet var det fra norsk side knyttet noe usikkerhet til hvorvidt en konvensjon ville være det beste instrumentet å bruke i arbeidet med å styrke vernet av den immaterielle kulturarven. Etter en nærmere vurdering fant man det likevel riktig å støtte vedtagelsen av konvensjonen under generalkonferansen høsten 2003. Dette fordi en slik konvensjon vil kunne bidra til å utjevne det ensidige fokuset på vern av den materielle kulturarven som har vært hittil, slik at oppmerksomheten også rettes mot vern av den immaterielle delen av kulturarven.

Ettersom UNESCO-konvensjonen anses som en sak av særlig viktighet, er Stortingets samtykke til ratifikasjon av konvensjonen nødvendig i medhold av Grunnloven § 26 andre ledd.

Konvensjonen i engelsk originaltekst med oversettelse til norsk følger som trykt vedlegg til proposisjonen.

2 Konvensjonens innhold

2.1 Nærmere om de enkelte bestemmelsene i konvensjonen

I *fortalen* til UNESCO-konvensjonen vektlegges det at den immaterielle kulturarven er en sentral drivkraft for kulturelt mangfold og for å sikre en bærekraftig utvikling. Globaliseringsprosessen og ulike sosiale forandringer medfører stor fare for at den immaterielle kulturarven forringes, forsvinner eller ødelegges, på grunn av manglende midler til vern av denne arven. Det er derfor behov for å øke bevisstheten om den immaterielle kulturarvens betydning. Det internasjonale samfunnet, sammen med konvensjonspartene, bør bidra til å verne den immaterielle kulturarven i en ånd av samarbeid og gjensidig hjelp.

Konvensjonen definerer «immateriell kulturarv» på følgende måte:

«immateriell kulturarv» betyr praksis, fremstillinger, uttrykk, kunnskap, ferdigheter – samt tilhørende instrumenter, gjenstander, kultur-

gjenstander og kulturelle rom – som samfunn, grupper og, i noen tilfeller, enkeltpersoner anerkjenner som en del av sin kulturarv. Denne immaterielle kulturarven, som er overført fra generasjon til generasjon, blir stadig gjenskapt av samfunn og grupper i forhold til deres miljø, i samspill med naturen og med historien og gir dem en følelse av identitet og kontinuitet, noe som fremmer respekt for kulturelt mangfold og menneskelig kreativitet. I forbindelse med denne konvensjon tas kun i betraktning immateriell kulturarv som er forenlig med de eksisterende internasjonale menneskerettighetsinstrumentene og med kravene om gjensidig respekt mellom samfunn, grupper og enkeltpersoner samt en bærekraftig utvikling.

Artikkel 1 er konvensjonens formålsparagraf. Den gir uttrykk for at konvensjonen skal sikre ivaretagelse og respekt for den immaterielle kulturarven, øke bevisstheten om betydningen av den, samt sørge for internasjonalt samarbeid og bistand på området.

Artikkel 2 defineres de enkelte begrepene som benyttes i konvensjonsteksten. Dessuten eksemplifiseres det på hvilke områder «immateriell kulturarv» manifesteres, slik begrepet forstås i konvensjonen.

Artikkel 3 avklares forholdet til andre internasjonale instrumenter, og det slås fast at konvensjonen ikke skal påvirke de plikter eller rettigheter partene har i henhold til andre internasjonale instrumenter vedrørende immaterialrettigheter, eller bruken av biologiske eller økologiske ressurser. Videre slås det fast at konvensjonen ikke på noen måte skal endre eller minske beskyttelsesnivået til et forhold som faller inn under UNESCO-konvensjonen av 1972 for vern av verdens kultur- og naturarv, og der immateriell kulturarv har en direkte tilknytning.

Artikkel 4 bestemmer at medlemsstatene skal avholde generalforsamling annethvert år. Det kan innkalles til ekstraordinær generalforsamling på anmodning fra den mellomstatlige komiteen eller minst to tredjedeler av medlemsstatene.

Artikkel 5 slår fast at det skal etableres en mellomstatlig komité, som skal bestå av representanter fra 18 medlemsstater. Komiteen skal første gang velges etter at konvensjonen har trådt i kraft, og skal deretter velges av generalforsamlingen. Antallet representanter i komiteen øker til 24 når 50 stater har tiltrådt konvensjonen.

Artikkel 6 oppstiller prosedyrer og vilkår for valg og gjenvalg av medlemmene i komiteen.

Artikkel 7 bestemmer hvilke funksjoner komiteen skal ha.

Artikkel 8 bestemmer komiteens arbeidsmetoder, herunder plikten til å rapportere til generalforsamlingen, vedtagelse av møteregler, mulighet for å opprette ad hoc undergrupper ved behov og adgang til å invitere fagpersoner til sine møter for å rådføre seg med dem.

Artikkel 9 regulerer adgangen til å akkreditere ikke-statlige organer som rådgivere for komiteen.

Artikkel 10 slår fast at komiteen skal assisteres av UNESCOs sekretariat.

Artikkel 11 bestemmer at statene skal sørge for at de nødvendige skritt tas for å ivareta den immaterielle kulturarven som blir identifisert innenfor statens territorium. Dette skal gjøres blant annet i samarbeid med relevante lokalsamfunn, grupper og ikke-statlige organisasjoner.

I henhold til *artikkel 12* skal alle stater lage en eller flere fortegnelser (registre) over sin immaterielle kulturarv. Hensikten med registrene er å få oversikt over immateriell kulturarv med et særskilt vernebehov, og listene skal oppdateres jevnlig. I forbindelse med den jevnlige rapporteringen skal statene samtidig informere om registrenes status.

Artikkel 13 regulerer andre tiltak for ivaretagelse av den immaterielle kulturarven. Denne omfatter utarbeidelse av en generell politikk for bevaring, opprettelse av ett eller flere organ med særskilt ansvar for bevaring, støtte til studier og forskning som har til hensikt å sørge for effektive vernetiltak, og gjennomføring av nødvendige juridiske, tekniske, administrative og økonomiske tiltak.

Etter *artikkel 14* skal statene gjennom utdanning, en heving av bevisstheten og økt kapasitet sørge for at befolkningen er tilstrekkelig informert om statens immaterielle kulturarv og dennes status.

Lokalsamfunn, grupper og individer som lager, bevarer og viderefører den immaterielle kulturarven, skal i henhold til *artikkel 15* i størst mulig grad involveres i bevaringsarbeidet.

I henhold til *artikkel 16* skal det opprettes en representativ liste over menneskehetens immaterielle kulturarv. Den mellomstatlige komiteen skal lage et utkast til kriterier for opprettelse, oppdatering og publisering av denne listen. Utkastet skal godkjennes av generalforsamlingen.

Med henblikk på særskilte tiltak for bevaring bestemmer *artikkel 17* at det skal opprettes en liste over immateriell kulturarv med akutt behov for bevaring. Oppføring på listen skal følge samme prosedyre som den i artikkel 16. I hastesituasjoner kan komiteen etter nærmere bestemte kriterier oppføre et fenomen på listen i samråd med den konvensjonsparten saken gjelder.

Nasjonale, subregionale og regionale programmer, prosjekter og aktiviteter som har til hensikt å

ivareta immateriell kulturarv, skal i henhold til *artikkel 18* jevnlig velges ut av komiteen, på grunnlag av forslag lagt fram av konvensjonspartene og i samsvar med kriterier som komiteen definerer og generalforsamlingen godkjenner. Prosjektene og aktivitetene skal promoteres etter nærmere angitte vilkår.

I *artikkel 19* defineres hva som skal anses som internasjonalt samarbeid, og konvensjonspartene pålegges å samarbeide både bilateralt, subregionalt, regionalt og internasjonalt for å verne den immaterielle kulturarven.

Artikkel 20 angir hvilke formål som er aktuelle for internasjonal bistand fra komiteen.

Artikkel 21 lister opp hvilke former for internasjonal bistand fra komiteen som er aktuelle.

Vilkårene for slik internasjonal bistand er gitt i *artikkel 22*. I krisetilfeller kan anmodning om bistand gis høy prioritet.

Proseduren for anmodning om slik bistand reguleres i *artikkel 23*.

Artikkel 24 presiserer mottagerstatens rolle, og pålegger stater som har mottatt bistand, en rapporteringsplikt.

Reglene for Det immaterielle kulturarvsfondet er lagt til *artikkel 25*. Fondet skal blant annet bestå av bidrag fra konvensjonspartene og skal brukes i samsvar med retningslinjene fastsatt av generalforsamlingen.

Artikkel 26 regulerer medlemsstatenes faste bidrag til fondet. Størrelsen på bidraget fastsettes av generalforsamlingen, men det skal ikke overstige 1 % av statens bidrag til UNESCOs ordinære budsjett. Det er mulig å ta forbehold i forhold til størrelsen på innbetalingen ved ratifikasjonen av konvensjonen. Konsekvensen av et slikt forbehold er at man ikke vil kunne påvirke størrelsen på de andre medlemsstatenes bidrag når de behandles under generalforsamlingen.

I *artikkel 27* åpnes det for frivillige bidrag og i *artikkel 28* for internasjonale pengeinnsamlingskampanjer.

Artikkel 29 pålegger konvensjonspartene en rapporteringsplikt under konvensjonen, mens *artikkel 30* bestemmer at komiteen skal avgi rapport til generalforsamlingen på bakgrunn av sin virksomhet og konvensjonspartenes rapporter.

Forholdet og overgangsregler for listen «proklamasjon om mesterverker i menneskehetens muntlige og immaterielle arv» reguleres i *artikkel 31*. Denne listen skal inkluderes i den «representative» listen, men skal ikke påvirke utformingen av kriteriene for innlemmelse i den representative listen.

Konvensjonens *artikkel 32* inneholder bestemmelser om ratifikasjon, godtakelse og godkjen-

ning, mens *artikkel 33* fastsetter hvem som kan tiltre konvensjonen.

Av *artikkel 34* framgår det at konvensjonen trer i kraft tre måneder etter den dag da minst 30 stater har sluttet seg til. For stater som slutter seg til etter dette tidspunkt, vil konvensjonen tre i kraft tre måneder etter tilslutning.

Artikkel 35 har regler om føderale og ikke-unitære konstitusjonelle systemer.

For slike stater som i henhold til sitt system ikke har plikt til å innføre lovtiltak, skal regjeringen underrette de regionale myndighetene om bestemmelsene og anbefale vedtakelse.

Artikkel 36 nedfeller en rett til oppsigelse. Konvensjonen kan sies opp til enhver tid. Oppsigelsen får virkning etter 12 måneder.

Av *artikkel 37* framgår det at UNESCOs generaldirektør er depositar for konvensjonen.

Artikkel 38 inneholder prosedyren for endringer i konvensjonen. Endringer kan vedtas med to tredjedels flertall av konvensjonspartene som er til stede og avgir stemme. Endringer er gjenstand for partenes etterfølgende godkjenning og trer i kraft tre måneder etter at de er godtatt av to tredjedeler av partene.

Ifølge *artikkel 39* har konvensjonens tekst samme gyldighet på arabisk, engelsk, fransk, kinesisk, russisk og spansk.

Konvensjonen skal registreres ved FNs sekretariat, jf. *artikkel 40*.

3 Høringen

Spørsmålet om ratifikasjon av konvensjonen ble sendt på høring 16. februar 2006. Høringsinstansene stilte seg generelt sett svært positive til en norsk ratifikasjon av konvensjonen.

Konvensjonen ble sendt til følgende instanser:

Departementene
Fylkeskommunene
Fylkesmennene
Sametinget
ABM-utvikling
Bunad- og folkedraktrådet
Kommunenes Sentralforbund
Riksarkivaren
Nasjonalbiblioteket
Norsk kulturråd
Norsk lokalhistorisk institutt
Rådet for folkemusikk og folkedans
Språkrådet
Utdanningsdirektoratet
Norges teknisk- naturvitenskapelige universitet (NTNU)
Universitetet for miljø- og biovitenskap

Universitetet i Bergen
Universitetet i Oslo
Universitetet i Stavanger
Universitetet i Tromsø
Arkitektur- og designhøgskolen i Oslo
Høgskolen i Agder
Høgskolen i Akershus
Høgskolen i Bergen
Høgskolen i Bodø
Høgskolen i Buskerud
Høgskolen i Finnmark
Høgskolen i Gjøvik
Høgskolen i Harstad
Høgskolen i Hedmark
Høgskolen i Lillehammer
Høgskolen i Molde
Høgskolen i Narvik
Høgskolen i Nesna
Høgskolen i Nord-Trøndelag
Høgskolen i Oslo
Høgskolen i Sogn og Fjordane
Høgskolen Stord/Haugesund
Høgskolen i Sør-Trøndelag
Høgskolen i Telemark
Høgskolen i Tromsø
Høgskolen i Vestfold
Høgskolen i Volda
Høgskolen i Østfold
Høgskolen i Ålesund
Kunsthøgskolen i Bergen
Kunsthøgskolen i Oslo
Norges handelshøgskole
Norges idrettshøgskole
Norges musikkhøgskole
Norges veterinærhøgskole
Samisk høgskole
Landslaget for lokalhistorie
Landslaget for lokal- og privatarkiv
Norsk Folkeminnelag
Norges Museumsforbund
Agder naturmuseum og botaniske hage
Aja Samisk senter
Akershus fylkesmuseum
Alta Museum
Arkeologisk museum i Stavanger
Arran Lulesamisk senter
Atlantehavsparken
Aust-Agder kulturhistoriske senter
Baroniet Rosendal
Bergens Sjøfartsmuseum
Blaafarveværket
Bymuseet i Bergen
Dalane Folkemuseum
De Heibergske Samlinger, Sogn Folkemuseum
De Samiske Samlinger

Domkirkeodden	Norsk Skogmuseum
Drammens Museum for kunst og kulturhistorie	Norsk Teknisk Museum
Eidsvoll 1814	Norsk Vasskraft- og Industristadmuseum
Fetsund Lenser	Nynorsk kultursentrum
Follo museum	Næs Jernverksmuseum
Fredrikstad Museum	Orkla Industrimuseum
Gjøvik og Toten museum - Mjössamlingene	Oslo Bymuseum
Glomdalsmuseet	Perspektivet Museum
Halden historiske Samlinger	Porsanger Museum
Hallingdal Museum	Preus museum
Hardanger Museum	Randsfjordmuseene
Haugalandmuseene	Ringve
Haugar Vestfold Kunstmuseum	Rogaland Kunstmuseum
Helgeland museum	Romsdalsmuseet
Henie Onstad Kunstsenter	Ryfylkemuseet
Hringariki	Rørosmuseet
Ibsenhuset og Grimstad Bymuseum	Salten Museum
Jærmuseet	Saemien Sijte
Kautokeino Bygdetun	Samisk friluftsmuseum
Kokelv Sjøsamiske Museum	Samisk museums­lag
Kongsberg, Numedal og Øvre Eiker kulturhistoriske museum	Sandefjordmuseene
Kulturkvartalet	Savio-museet
Kunstnerdalen Kulturmuseum	Setesdalsmuseet
Kvinnemuseet - Solør-Odalmuseene	Sogn og Fjordane Kunstmuseum
Kystmuseet i Sogn og Fjordane	Stavanger Museum
Kystmuseet i Sør-Trøndelag	Stiklestadmuseene
Larvik Museum	Sunnfjord Museum
Lillehammer Kunstmuseum	Sunnhordland Museum
Lofotr - Vikingmuseet på Borg	Sunnmøre Museum
Maihaugen	Sørlandets Kunstmuseum
Midt-Troms Museum	Sør-Varanger Museum - Grenselandsmuseet
Museum for Visuell Kunst og Musikk	Tana Museum
Museene for kystkultur og gjenreisning	Telemark Museum
Museet i Nord-Gudbrandsdalen	Trondarnes Distriktsmuseum
Museet Kystens Arv	Trondheim Kunstmuseum
Museum Nord	Trøndelag Folkemuseum
Museumssenteret i Salhus	Utsmykkingsfondet for offentlige bygg
Museum Vest	Vadsø Museum - Ruija kvenmuseum
Namdal Fylkesmuseum	Valdres Folkemuseum
Nasjonalmuseet for kunst	Varanger Museum
Nordenfjeldske Kunstindustrimuseum	Varanger Samiske Museum
Nordfjord Folkemuseum	Vest-Agder-museet
Nord-Jarlsbergmuseene	Vestfold Fylkesmuseum
Nordmøre Museum	Vestlandsmuseet
Nordnorsk fartøyvernsenter og Indre Sør-Troms museum	Vest-Telemark Museum
Nordnorsk Kunstmuseum	Østfoldmuseet
Nord-Troms Museum	Østsamisk museum – Neiden
Nordøsterdalsmuseet	Den Norske Rom-forening
Norsk Bergverksmuseum	Det mosaiske trossamfunn i Oslo
Norsk Folkemuseum	Foreningen Roma
Norsk Industriarbeidermuseum	Norsk skogfinsk museum
Norsk Luftfartsmuseum	Kvensk institutt
Norsk Sjøfartsmuseum	Landsorganisasjonen for Romanifolket (LOR)
	Nordisk Romanesråd avdeling Norge
	Norske kveners forbund

Norsk Rom-befolkning
 Romani interesseorganisasjon
 Skogsfinnenes interesser i Norge
 Taternes Landsforening

38 av høringsinstansene har gitt tilbakemelding. Ingen av dem går i mot norsk ratifikasjon.

Flere høringsinstanser har kommet med synspunkter på og forslag til mulig oppfølging og gjennomføring av konvensjonen. De har etterlyst en klarlegging av hvilke institusjoner som har ansvar for de ulike områdene av den immaterielle kulturarven. Nødvendigheten av å styrke folks bevissthet om den immaterielle kulturarven og betydningen av at denne tas vare på er også blitt fremhevet. Det er blitt påpekt at målet ikke må være å «fryse» den immaterielle kulturarven på et bestemt stadium slik at den forblir mest mulig uforandret, men å se den i et dynamisk og meningsfullt samspill med nåtidens mennesker. Det er også blitt anført at det er behov for et økt fokus på samspillet mellom materielle og immaterielle kulturminner. I tillegg har enkelte instanser vist til at det er behov for en fortsatt satsing for å bevare ulike lokale, eldre håndverksteknikker i bygningsvern, og dernest også viktigheten av å gi opplæring innenfor byggfag i skoleverket.

Forholdet til urfolk og nasjonale minoriteter har også stått sentralt for flere av høringsinstansene. Blant annet er det blitt påpekt at behovet for vern av den immaterielle kulturarven er større for vår samiske urbefolkning og nasjonale minoriteter, og at dette ikke bare omfatter definerte etniske grupper, men også andre marginaliserte grupper av religiøs eller sosialhistorisk art. Når det gjelder samiske forhold har særlig samisk arkiv og de samiske museene blitt trukket fram som mulige innsamlere og varetakere av samisk muntlig tradisjonsstoff. Det er også blitt anført et behov for at samisk språk i større grad må tas i bruk i dette arbeidet. I tillegg er hensynet til ulike folkegruppers rett til å bestemme over egen kultur blitt fremhevet.

4 Forholdet til norsk rett

Ratifikasjon av konvensjonen krever ikke endringer i norsk lov. Konvensjonen berører forhold som er regulert i blant annet kulturminneloven, sameloven, stadnamnlova, mållova, pliktavleveringsloven og arkivloven, og som allerede ivaretas av etablerte institusjoner på kulturfeltet som for eksempel ABM-utvikling, Kulturrådet, Rådet for folkemu-

sikk og folkedans, Bunad- og folkedraktrådet og Arkiverket.

5 Økonomiske og administrative konsekvenser

Ratifikasjon av denne konvensjonen, uten forbehold, vil innebære inntil 1 % økning av Norges bidrag til UNESCO. Konvensjonen åpner for at man kan ta forbehold mot faste bidrag. Et slikt forbehold vil kunne redusere Norges innflytelse. Videre vil det kunne anses som et dårlig signal at Norge tar forbehold mot en, i den store sammenheng, liten økonomisk forpliktelse. Norges UNESCO-bidrag ligger per i dag under Kunnskapsdepartementets budsjett. Tilskuddet i 2005 var på 14,122 mill. kroner, hvilket innebærer en økning i UNESCO-tilskuddet på ca. 140 000 2005-kroner per år. Økte utgifter til UNESCO-tilskuddet som følge av ratifikasjonen vil bli dekket under Kultur- og kirke departementets budsjett. Regjeringen anbefaler derfor at Norge ikke tar forbehold mot det faste bidraget ved en eventuell ratifikasjon.

Den viktigste administrative konsekvensen av en ratifikasjon av konvensjonen knytter seg til hvordan konvensjonens krav om registre over immateriell kulturarv skal løses. Det forutsettes at dette allerede vil være ivaretatt av en rekke forskjellige kulturinstitusjoner som får støtte over statsbudsjettet. Konvensjonen oppstiller ingen kvantitets- eller kvalitetskrav til hvordan ivaretagelsen skal skje, det forventes kun en bevissthet om de enkelte feltene som også omfatter immateriell kulturarv. Det bør vurderes hvorvidt det vil være hensiktsmessig å opprette et sentralt register over immateriell kulturarv i Norge for å lette rapportering under konvensjonen, men opprettelsen av et slikt register er ingen forutsetning for ratifikasjon. Ratifikasjon av konvensjonen har derfor ingen direkte administrative konsekvenser.

Konvensjonen stiller krav om at det skal lages fortegnelser over den immaterielle kulturarven innenfor statens territorium. Hvordan dette konkret bør løses, vil måtte vurderes nærmere, men det kan være aktuelt å kartlegge hvilke institusjoner som helt konkret ivaretar immateriell kulturarv i Norge, herunder hvilke områder de enkelte institusjoner særskilt fokuserer på. Det må også vurderes hvorvidt opprettelsen av et sentralt register vil gjøre det enklere å rapportere under konvensjonen.

Hva gjelder fredningstiltak etter lov om kulturminner vil det måtte vurderes konkret i hvert enkelt tilfelle hvorvidt et fredningstiltak også innebærer en forpliktelse til å vedlikeholde det som er fredet – og

dermed i hvilken grad dette innebærer en forpliktelse til å registrere, opprettholde og undervise i de håndverkstradisjoner som er nødvendige for å vedlikeholde de fredede kulturminnene.

Det er særskilt viktig å fokusere på urfolk og nasjonale minoriteter i Norge ved vurderingen av om Norge oppfyller konvensjonens krav. I Norge er samene anerkjent som urbefolkning. Sametinget har et overordnet ansvar for å ivareta samisk immateriell kulturarv, men sentrale norske myndigheter har også et ansvar i form av å sikre tilstrekkelige bevilgninger til det samiske kulturfeltet. Det eksisterer dessuten andre institusjoner, herunder museer, som viser og formidler de nasjonale minoritetenes kultur. Ved kartlegging av urbefolkningen og minoritetsbefolkningens immaterielle kulturarv vil man kunne dra vekslers på det arbeidet som gjøres i disse institusjonene.

6 Vurdering

Innenfor kulturminnevernfeltet har det hovedsakelig vært fokus på vern av den materielle kulturarven, typisk i form av historiske bygninger og anlegg, mens det ikke har vært tilstrekkelig oppmerksomhet rundt den immaterielle, mer flyktige delen av kulturarven. Ratifikasjon av UNESCOs konvensjon om vern av den immaterielle kulturarven vil kunne bidra til å få større forståelse for kulturarvens immaterielle side, både nasjonalt og internasjonalt.

Norges ratifisering av konvensjonen vil også kunne ses som en gest til stater som ikke har et like bra vern for sin immaterielle kulturarv som Norge. Mens kulturarvarbeidet i de vestlige stater, deriblant Norge, i stor grad er materielt orientert, er situasjonen en annen i svært mange ikke-vestlige stater. Dette gjenspeiles også i listen over stater som har ratifisert og er blitt part i konvensjo-

nen. Kulturarven i disse stater består i stor grad nettopp av «praksis, fremstillinger, uttrykk, kunnskap, ferdigheter – samt tilhørende instrumenter, gjenstander, kulturgjenstander og kulturelle rom». Gjennom en ratifikasjon kan Norge derfor bidra til å verne om en langt bredere del av verdens kulturarv og på denne måten sikre verdens kulturarv, både materielt og immaterielt, for ettertiden. En ratifikasjon vil dessuten bidra til å styrke erkjennelsen av at de materielle og immaterielle sidene av kulturarven ofte er gjensidig avhengig av hverandre.

Innbyrdes sammenheng og avhengighet mellom materiell og immateriell kulturarv kjenner den tilnærming som urfolk og nasjonale minoriteter har til kulturarvsspørsmål. For disse gruppene vil en ratifikasjon av UNESCO-konvensjonen innebære en styrking av bevisstheten rundt og vernet om deres kulturarv.

En ratifikasjon av UNESCO-konvensjonen anses også viktig for Norges øvrige engasjement i UNESCO, ikke minst i forhold til utviklingsland.

7 Tilråding

Kultur- og kirke departementet tilrår at Norge ratifiserer UNESCOs konvensjon av 17. oktober 2003 om vern av den immaterielle kulturarven. Utenriksdepartementet slutter seg til dette.

Utenriksdepartementet

tilrår:

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om samtykke til ratifikasjon av UNESCOs konvensjon av 17. oktober 2003 om vern av den immaterielle kulturarven.

Vi **HARALD**, Norges Konge,

st a d f e s t e r :

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak om samtykke til ratifikasjon av UNESCOs konvensjon av 17. oktober 2003 om vern av den immaterielle kulturarven, i samsvar med et vedlagt forslag.

Forslag

til vedtak om samtykke til ratifikasjon av UNESCOs konvensjon av 17. oktober 2003 om vern av den immaterielle kulturarven

I

Stortinget samtykker i ratifikasjon av UNESCOs konvensjon av 17. oktober 2003 om vern av den immaterielle kulturarven.

Vedlegg 1**Convention for the
Safeguarding of the
Intangible Cultural Heritage**

Paris, 17 October 2003

The General Conference of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization hereinafter referred to as UNESCO, meeting in Paris, from 29 September to 17 October 2003, at its 32nd session,

Referring to existing international human rights instruments, in particular to the Universal Declaration on Human Rights of 1948, the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights of 1966, and the International Covenant on Civil and Political Rights of 1966,

Considering the importance of the intangible cultural heritage as a mainspring of cultural diversity and a guarantee of sustainable development, as underscored in the UNESCO Recommendation on the Safeguarding of Traditional Culture and Folklore of 1989, in the UNESCO Universal Declaration on Cultural Diversity of 2001, and in the Istanbul Declaration of 2002 adopted by the Third Round Table of Ministers of Culture,

Considering the deep-seated interdependence between the intangible cultural heritage and the tangible cultural and natural heritage,

Recognizing that the processes of globalization and social transformation, alongside the conditions they create for renewed dialogue among communities, also give rise, as does the phenomenon of intolerance, to grave threats of deterioration, disappearance and destruction of the intangible cultural heritage, in particular owing to a lack of resources for safeguarding such heritage,

Being aware of the universal will and the common concern to safeguard the intangible cultural heritage of humanity,

Recognizing that communities, in particular indigenous communities, groups and, in some cases, individuals, play an important role in the production, safeguarding, maintenance and recreation of the intangible cultural heritage, thus helping to enrich cultural diversity and human creativity,

**Konvensjon om vern av den
immaterielle kulturarven**

Paris, 17. oktober 2003

Generalkonferansen i De forente nasjoners organisasjon for utdanning, vitenskap og kultur, heretter kalt UNESCO, som var samlet i Paris fra 29. september til 17. oktober 2003 i sin 32. sesjon,

som viser til eksisterende internasjonale menneskerettighetsinstrumenter, særlig Verdenserklæringen om menneskerettighetene av 1948, Den internasjonale konvensjon om økonomiske, sosiale og kulturelle rettigheter av 1966 og Den internasjonale konvensjon om sivile og politiske rettigheter av 1966,

som tar i betraktning at den immaterielle kulturarven er viktig som drivkraft for kulturelt mangfold og som sikkerhet for en bærekraftig utvikling, slik det understrekes i UNESCOs rekommandasjon om vern av tradisjonell kultur og folkløse av 1989, i UNESCOs universelle erklæring om kulturelt mangfold av 2001 og i Istanbul-erklæringen av 2002, vedtatt av kulturministrenes tredje rundebordskonferanse,

som tar i betraktning det dype gjensidige avhengighetsforholdet mellom immateriell kulturarv og materiell kultur- og naturarv.

som erkjenner at globaliseringsprosessen og sosiale forandringer, samt de vilkårene dette skaper for ny dialog mellom samfunnene, på samme måte som intoleranse, også medfører stor fare for at den immaterielle kulturarven forringes, forsvinner eller ødelegges, særlig på grunn av manglende midler til vern av denne arven,

som er oppmerksom på at det i verden finnes vilje til og felles interesse for å verne menneskehetens immaterielle kulturarv,

som erkjenner at samfunnene, særlig urbefolkningssamfunn, grupper og i noen tilfeller enkeltpersoner, spiller en viktig rolle når det gjelder å produsere, verne, opprettholde og gjenskape den immaterielle kulturarv, og som således bidrar til å berike kulturelt mangfold og menneskelig kreativitet,

Noting the far-reaching impact of the activities of UNESCO in establishing normative instruments for the protection of the cultural heritage, in particular the Convention for the Protection of the World Cultural and Natural Heritage of 1972,

Noting further that no binding multilateral instrument as yet exists for the safeguarding of the intangible cultural heritage,

Considering that existing international agreements, recommendations and resolutions concerning the cultural and natural heritage need to be effectively enriched and supplemented by means of new provisions relating to the intangible cultural heritage,

Considering the need to build greater awareness, especially among the younger generations, of the importance of the intangible cultural heritage and of its safeguarding,

Considering that the international community should contribute, together with the States Parties to this Convention, to the safeguarding of such heritage in a spirit of cooperation and mutual assistance,

Recalling UNESCO's programmes relating to the intangible cultural heritage, in particular the Proclamation of Masterpieces of the Oral and Intangible Heritage of Humanity,

Considering the invaluable role of the intangible cultural heritage as a factor in bringing human beings closer together and ensuring exchange and understanding among them,

Adopts this Convention on this seventeenth day of October 2003.

I. General provisions

Article 1 – Purposes of the Convention

The purposes of this Convention are:

- a) to safeguard the intangible cultural heritage;
- b) to ensure respect for the intangible cultural heritage of the communities, groups and individuals concerned;
- c) to raise awareness at the local, national and international levels of the importance of the intangible cultural heritage, and of ensuring mutual appreciation thereof;
- d) to provide for international cooperation and assistance.

Article 2 – Definitions

For the purposes of this Convention,

1. The “intangible cultural heritage” means the practices, representations, expressions, knowledge, skills – as well as the instruments, objects, artefacts and cultural spaces associated

som merker seg den vidtrekkende virkningen av UNESCOs virksomhet for å etablere normative instrumenter for bevaring av kulturarven, særlig Konvensjonen for vern av verdens kultur- og naturarv av 1972,

som videre merker seg at det ennå ikke finnes noe bindende multilateralt instrument for vern av den immaterielle kulturarven.

som tar i betraktning at de eksisterende internasjonale avtaler, rekommandasjoner og resolusjoner vedrørende kultur- og naturarv bør utbygges effektivt og suppleres med nye bestemmelser angående immateriell kulturarv,

som tar i betraktning at det er behov for å øke bevisstheten, spesielt blant yngre generasjoner, om den immaterielle kulturarvens betydning og viktigheten av å verne den,

som tar i betraktning at det internasjonale samfunnet, sammen med statene som er parter i denne konvensjon, bør bidra til å verne denne arven i en ånd av samarbeid og gjensidig hjelp,

som minner om UNESCOs programmer for immateriell kulturarv, særlig Proklamasjonen om mesterverk i menneskehetens muntlige og immaterielle arv,

som tar i betraktning at den immaterielle kulturarven spiller en uvurderlig rolle når det gjelder å bringe mennesker nærmere sammen, samt for å sikre utveksling og forståelse dem imellom,

vedtar denne konvensjon den 17. oktober 2003.

I. Almennelige bestemmelser

Artikkel 1 – Konvensjonens formål

Formålet med denne konvensjonen er:

- a) å verne den immaterielle kulturarven,
- b) å sikre respekt for den immaterielle kulturarven til berørte samfunn, grupper og enkeltpersoner,
- c) å øke bevisstheten lokalt, nasjonalt og internasjonalt om betydningen av den immaterielle kulturarven, og sørge for gjensidig anerkjennelse av dette,
- d) å sørge for internasjonalt samarbeid og bistand.

Artikkel 2 – Definisjoner

Følgende gjelder for denne konvensjonen:

1. «immateriell kulturarv» betyr praksis, fremstillinger, uttrykk, kunnskap, ferdigheter – samt tilhørende instrumenter, gjenstander, kulturgjenstander og kulturelle rom – som samfunn,

therewith – that communities, groups and, in some cases, individuals recognize as part of their cultural heritage. This intangible cultural heritage, transmitted from generation to generation, is constantly recreated by communities and groups in response to their environment, their interaction with nature and their history, and provides them with a sense of identity and continuity, thus promoting respect for cultural diversity and human creativity. For the purposes of this Convention, consideration will be given solely to such intangible cultural heritage as is compatible with existing international human rights instruments, as well as with the requirements of mutual respect among communities, groups and individuals, and of sustainable development.

2. The “intangible cultural heritage”, as defined in paragraph 1 above, is manifested inter alia in the following domains:
 - a) oral traditions and expressions, including language as a vehicle of the intangible cultural heritage;
 - b) performing arts;
 - c) social practices, rituals and festive events;
 - d) knowledge and practices concerning nature and the universe;
 - e) traditional craftsmanship.
3. “Safeguarding” means measures aimed at ensuring the viability of the intangible cultural heritage, including the identification, documentation, research, preservation, protection, promotion, enhancement, transmission, particularly through formal and non-formal education, as well as the revitalization of the various aspects of such heritage.
4. “States Parties” means States which are bound by this Convention and among which this Convention is in force.
5. This Convention applies mutatis mutandis to the territories referred to in Article 33 which become Parties to this Convention in accordance with the conditions set out in that Article. To that extent the expression “States Parties” also refers to such territories.

Article 3 – Relationship to other international instruments

Nothing in this Convention may be interpreted as:

- a) altering the status or diminishing the level of protection under the 1972 Convention concerning the Protection of the World Cultural and Natural Heritage of World Heritage properties with which an item of the in-

grupper og, i noen tilfeller, enkeltpersoner anerkjenner som en del av sin kulturarv. Denne immaterielle kulturarven, som er overført fra generasjon til generasjon, blir stadig gjenskapt av samfunn og grupper i relasjon til deres miljø, i samspill med naturen og med deres historie og gir dem en følelse av identitet og kontinuitet, noe som fremmer respekt for kulturelt mangfold og menneskelig kreativitet. I forbindelse med denne konvensjonen tas kun i betraktning immateriell kulturarv som er forenlig med de eksisterende internasjonale menneskerettighetsinstrumentene og kravene om gjensidig respekt mellom samfunn, grupper og enkeltpersoner samt en bærekraftig utvikling.

2. «immateriell kulturarv» definert i nr. 1 kommer blant annet til uttrykk på følgende områder:
 - a) muntlige tradisjoner og uttrykk, herunder språk som et uttrykksmiddel for immateriell kulturarv,
 - b) utøvende kunst,
 - c) sosiale skikker, ritualer og høytidsfester,
 - d) kunnskap og praksis som gjelder naturen og universet,
 - e) tradisjonelt håndverk.
3. «vern» betyr tiltak for å sikre den immaterielle kulturarvens levedyktighet, herunder det å kartlegge, dokumentere, forske, bevare, verne, fremme, styrke, videreføre, særlig gjennom formell og uformell utdanning, samt gjenopplive de ulike sidene ved denne arven.
4. «konvensjonspartene» betyr statene som er bundet av denne konvensjon og som denne konvensjon gjelder mellom.
5. Denne konvensjon får tilsvarende anvendelse for territoriene som er nevnt i artikkel 33, og som blir parter i denne konvensjon, i samsvar med vilkårene fastsatt i nevnte artikkel. I denne utstrekning viser uttrykket «konvensjonspartene» også til slike territorier.

Artikkel 3 – Forholdet til andre internasjonale instrumenter

Ikke noe i denne konvensjon kan tolkes på en slik måte at det:

- a) endrer status eller minsker graden av vern under Konvensjonen om vern av verdens kultur- og naturarv av 1972 for steder som er oppført på listen over verdensarv og som

tangible cultural heritage is directly associated; or

- b) affecting the rights and obligations of States Parties deriving from any international instrument relating to intellectual property rights or to the use of biological and ecological resources to which they are parties.

er direkte forbundet med noe som anses som immateriell kulturarv, eller

- b) berører konvensjonspartenes rettigheter og forpliktelser i henhold til et internasjonalt instrument de er part i og som angår immaterielle rettigheter eller bruk av biologiske og økologiske ressurser.

II. Organs of the Convention

Article 4 – General Assembly of the States Parties

1. A General Assembly of the States Parties is hereby established, hereinafter referred to as “the General Assembly”. The General Assembly is the sovereign body of this Convention.
2. The General Assembly shall meet in ordinary session every two years. It may meet in extraordinary session if it so decides or at the request either of the Intergovernmental Committee for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage or of at least one-third of the States Parties.
3. The General Assembly shall adopt its own Rules of Procedure.

Article 5 – Intergovernmental Committee for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage

1. An Intergovernmental Committee for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage, hereinafter referred to as “the Committee”, is hereby established within UNESCO. It shall be composed of representatives of 18 States Parties, elected by the States Parties meeting in General Assembly, once this Convention enters into force in accordance with Article 34.
2. The number of States Members of the Committee shall be increased to 24 once the number of the States Parties to the Convention reaches 50.

Article 6 – Election and terms of office of States Members of the Committee

1. The election of States Members of the Committee shall obey the principles of equitable geographical representation and rotation.
2. States Members of the Committee shall be elected for a term of four years by States Parties to the Convention meeting in General Assembly.
3. However, the term of office of half of the States Members of the Committee elected at the first election is limited to two years. These States shall be chosen by lot at the first election.
4. Every two years, the General Assembly shall renew half of the States Members of the Committee.

II. Konvensjonens organer

Artikkel 4 – Konvensjonspartenes generalforsamling

1. Det opprettes herved en generalforsamling for konvensjonspartene, heretter kalt «generalforsamlingen». Generalforsamlingen er denne konvensjonens overordnede organ.
2. Generalforsamlingen trer sammen i ordinær sesjon annet hvert år. Den kan tre sammen i ekstraordinær sesjon dersom den beslutter det, eller etter anmodning enten fra den mellomstatlige komiteen for vern av den immaterielle kulturarv eller fra minst en tredel av konvensjonspartene.
3. Generalforsamlingen vedtar sin egen forretningsorden.

Artikkel 5 – Mellomstatlig komité for vern av den immaterielle kulturarven

1. En mellomstatlig komité for vern av den immaterielle kulturarven, heretter kalt «komiteen», opprettes herved innenfor UNESCO. Den skal bestå av representanter fra 18 konvensjonsparter, som velges av konvensjonspartene under generalforsamlingen så snart denne konvensjon trer i kraft i samsvar med artikkel 34.
2. Antall medlemsstater i komiteen skal økes til 24 når antall konvensjonsparter er kommet opp i 50.

Artikkel 6 – Valg av medlemsstater til komiteen og mandatets varighet

1. Valg av medlemsstater til komiteen skal følge prinsippene om en rettferdig geografisk representasjon og rotasjon.
2. Komiteens medlemsstater velges av konvensjonspartene under generalforsamlingen for en periode på fire år.
3. For halvparten av medlemsstatene til komiteen som blir valgt under det første valget, skal mandatet imidlertid begrenses til to år. Disse statene plukkes ut ved loddtrekning under det første valget.
4. Generalforsamlingen skal annet hvert år fornye halvparten av medlemsstatene i komiteen.

5. It shall also elect as many States Members of the Committee as required to fill vacancies.
6. A State Member of the Committee may not be elected for two consecutive terms.
7. States Members of the Committee shall choose as their representatives persons who are qualified in the various fields of the intangible cultural heritage.

Article 7 – Functions of the Committee

Without prejudice to other prerogatives granted to it by this Convention, the functions of the Committee shall be to:

- a) promote the objectives of the Convention, and to encourage and monitor the implementation thereof;
- b) provide guidance on best practices and make recommendations on measures for the safeguarding of the intangible cultural heritage;
- c) prepare and submit to the General Assembly for approval a draft plan for the use of the resources of the Fund, in accordance with Article 25;
- d) seek means of increasing its resources, and to take the necessary measures to this end, in accordance with Article 25;
- e) prepare and submit to the General Assembly for approval operational directives for the implementation of this Convention;
- f) examine, in accordance with Article 29, the reports submitted by States Parties, and to summarize them for the General Assembly;
- g) examine requests submitted by States Parties, and to decide thereon, in accordance with objective selection criteria to be established by the Committee and approved by the General Assembly for:
 - i. inscription on the lists and proposals mentioned under Articles 16, 17 and 18;
 - ii. the granting of international assistance in accordance with Article 22.

Article 8 – Working methods of the Committee

1. The Committee shall be answerable to the General Assembly. It shall report to it on all its activities and decisions.
2. The Committee shall adopt its own Rules of Procedure by a two-thirds majority of its Members.
3. The Committee may establish, on a temporary basis, whatever ad hoc consultative bodies it deems necessary to carry out its task.

5. Den skal også velge så mange medlemsstater til komiteen som er nødvendig for å fylle ubesatte plasser.
6. En medlemsstat i komiteen kan ikke velges for to etterfølgende perioder.
7. Som representanter i komiteen skal medlemsstatene velge personer som er kvalifiserte på ulike felter innenfor immateriell kulturarv.

Artikkel 7 – Komiteens oppgaver

Uten at det har innvirkning på andre fullmakter som komiteen er tildelt etter denne konvensjon, skal den ha følgende oppgaver:

- a) fremme konvensjonens mål og oppmuntre og overvåke gjennomføringen av den,
- b) gi veiledning om beste praksis og gi anbefalinger om tiltak for å verne den immaterielle kulturarven,
- c) utarbeide forslag til budsjett for anvendelsen av fondets ressurser og legge det fram for generalforsamlingen til godkjenning i samsvar med artikkel 25,
- d) søke muligheter til å øke sine ressurser samt treffe nødvendige tiltak for dette formål i samsvar med artikkel 25,
- e) utarbeide operasjonelle direktiver for gjennomføring av denne konvensjonen og legge dem fram for generalforsamlingen til godkjenning,
- f) i samsvar med artikkel 29, behandle rapportene som konvensjonspartene har lagt fram, og gi et sammendrag av dem til generalforsamlingen,
- g) behandle anmodninger framsatt av konvensjonspartene og, i samsvar med objektive utvelgingskriterier som komiteen fastsetter og generalforsamlingen godkjenner, treffe beslutning om:
 - i. oppføring på listene og forslagene nevnt i artikkel 16, 17 og 18,
 - ii. innvilgelse av internasjonal bistand i samsvar med artikkel 22.

Artikkel 8 – Komiteens arbeidsmetoder

1. Komiteen skal stå til ansvar overfor generalforsamlingen. Den skal avgi rapport til generalforsamlingen om all sin virksomhet og alle sine beslutninger.
2. Komiteen skal vedta sin egen forretningsorden med to tredels flertall blant sine medlemmer.
3. Komiteen kan, på midlertidig basis, opprette ethvert *ad hoc* rådgivende organ som den anser som nødvendig for å gjennomføre sin oppgave.

4. The Committee may invite to its meetings any public or private bodies, as well as private persons, with recognized competence in the various fields of the intangible cultural heritage, in order to consult them on specific matters.

Article 9 – Accreditation of advisory organizations

1. The Committee shall propose to the General Assembly the accreditation of nongovernmental organizations with recognized competence in the field of the intangible cultural heritage to act in an advisory capacity to the Committee.
2. The Committee shall also propose to the General Assembly the criteria for and modalities of such accreditation.

Article 10 – The Secretariat

1. The Committee shall be assisted by the UNESCO Secretariat.
2. The Secretariat shall prepare the documentation of the General Assembly and of the Committee, as well as the draft agenda of their meetings, and shall ensure the implementation of their decisions.

III. Safeguarding of the intangible cultural heritage at the national level

Article 11 – Role of States Parties

Each State Party shall:

- a) take the necessary measures to ensure the safeguarding of the intangible cultural heritage present in its territory;
- b) among the safeguarding measures referred to in Article 2, paragraph 3, identify and define the various elements of the intangible cultural heritage present in its territory, with the participation of communities, groups and relevant nongovernmental organizations.

Article 12 – Inventories

1. To ensure identification with a view to safeguarding, each State Party shall draw up, in a manner geared to its own situation, one or more inventories of the intangible cultural heritage present in its territory. These inventories shall be regularly updated.
2. When each State Party periodically submits its report to the Committee, in accordance with Article 29, it shall provide relevant information on such inventories.

4. Komiteen kan invitere til sine møter ethvert offentlig eller privat organ, så vel som privatpersoner, som har anerkjent kompetanse på de ulike områdene innenfor immateriell kulturarv, for å rådføre seg med dem i bestemte saker.

Artikkel 9 – Akkreditering av rådgivende organisasjoner

1. Komiteen skal foreslå for generalforsamlingen akkreditering av ikke-statlige organisasjoner som har en anerkjent kompetanse innenfor immateriell kulturarv, og som kan ha en rådgivende rolle overfor komiteen.
2. Komiteen skal også foreslå kriterier og nærmere regler for slik akkreditering for generalforsamlingen.

Artikkel 10 – Sekretariatet

1. UNESCOs sekretariat skal bistå komiteen.
2. Sekretariatet skal forberede dokumentene til generalforsamlingen og komiteen og skal sette opp utkast til dagsorden for møtene deres og sørge for at beslutningene deres blir iverksatt.

III. Vern av den immaterielle kulturarven på nasjonalt plan

Artikkel 11 – Konvensjonspartenes rolle

Hver konvensjonspart skal:

- a) treffe de nødvendige tiltak for å sikre vern av den immaterielle kulturarven som finnes på dens territorium,
- b) blant vernetiltakene nevnt i artikkel 2 nr. 3, kartlegge og definere ulike elementer av immateriell kulturarv som finnes på dens territorium, med deltakelse fra lokalsamfunn, grupper og relevante ikke-statlige organisasjoner.

Artikkel 12 – Fortegnelser

1. For å kartlegge med sikte på vern skal hver konvensjonspart, på den måten som passer partens egen situasjon, lage en eller flere fortegnelser over den immaterielle kulturarven som finnes på dens territorium. Disse fortegnelser skal oppdateres jevnlig.
2. Når den enkelte konvensjonspart med jevne mellomrom legger fram sin rapport for komiteen i samsvar med artikkel 29, skal den gi relevant informasjon om slike fortegnelser.

Article 13 – Other measures for safeguarding

To ensure the safeguarding, development and promotion of the intangible cultural heritage present in its territory, each State Party shall endeavour to:

- a) adopt a general policy aimed at promoting the function of the intangible cultural heritage in society, and at integrating the safeguarding of such heritage into planning programmes;
- b) designate or establish one or more competent bodies for the safeguarding of the intangible cultural heritage present in its territory;
- c) foster scientific, technical and artistic studies, as well as research methodologies, with a view to effective safeguarding of the intangible cultural heritage, in particular the intangible cultural heritage in danger;
- d) adopt appropriate legal, technical, administrative and financial measures aimed at:
 - i. fostering the creation or strengthening of institutions for training in the management of the intangible cultural heritage and the transmission of such heritage through forums and spaces intended for the performance or expression thereof;
 - ii. ensuring access to the intangible cultural heritage while respecting customary practices governing access to specific aspects of such heritage;
 - iii. establishing documentation institutions for the intangible cultural heritage and facilitating access to them.

Article 14 – Education, awareness-raising and capacity-building

Each State Party shall endeavour, by all appropriate means, to:

- a) ensure recognition of, respect for, and enhancement of the intangible cultural heritage in society, in particular through:
 - i. educational, awareness-raising and information programmes, aimed at the general public, in particular young people;
 - ii. specific educational and training programmes within the communities and groups concerned;
 - iii. capacity-building activities for the safeguarding of the intangible cultural heritage, in particular management and scientific research; and
 - iv. non-formal means of transmitting knowledge;

Artikkel 13 – Andre vernetiltak

For å sikre vern, utvikling og fremme av den immaterielle kulturarven som finnes på dens territorium, skal hver konvensjonspart søke å:

- a) vedta en overordnet politikk som tar sikte på å fremme den immaterielle kulturarvens rolle i samfunnet og integrere vern av denne arven i sitt planleggingsarbeid,
- b) utpeke eller opprette ett eller flere kompetente organer for vern av den immaterielle kulturarven som finnes på dens territorium,
- c) fremme vitenskaplige, tekniske og kunstneriske studier så vel som forskningsmetoder med henblikk på et effektivt vern av den immaterielle kulturarven, særlig immateriell kulturarv som er i fare,
- d) vedta egnede rettslige, tekniske, administrative og finansielle tiltak for å:
 - i. fremme etablering eller styrking av utdanningsinstitusjoner innen forvaltning av immateriell kulturarv og fremme formidling av slik arv gjennom fora og steder som er beregnet på fremvisning eller fremføring av slik arv,
 - ii. sikre tilgang til den immaterielle kulturarven samtidig som man respekterer tradisjonell praksis når det gjelder tilgang til bestemte sider ved slik arv,
 - iii. opprette institusjoner for dokumentasjon av immateriell kulturarv samt lette tilgangen til slike institusjoner.

Artikkel 14 – Utdanning, bevisstgjøring og kapasitetsbygging

Hver konvensjonspart skal, med alle hensiktsmessige midler, bestrebe seg på å:

- a) sikre at samfunnets immaterielle kulturarv anerkjennes, respekteres og styrkes, særlig gjennom:
 - i. utdannings-, bevisstgjørings- og informasjonsprogrammer rettet mot folk flest, særlig ungdom,
 - ii. bestemte utdannings- og opplæringsprogrammer innenfor de berørte samfunn og grupper,
 - iii. kapasitetsbyggingsaktiviteter innen vern av immateriell kulturarv, særlig forvaltning og vitenskapelig forskning, og
 - iv. ikke-formaliserte former for kunnskapsformidling,

- b) keep the public informed of the dangers threatening such heritage, and of the activities carried out in pursuance of this Convention;
- c) promote education for the protection of natural spaces and places of memory whose existence is necessary for expressing the intangible cultural heritage.

Article 15 – Participation of communities, groups and individuals

Within the framework of its safeguarding activities of the intangible cultural heritage, each State Party shall endeavour to ensure the widest possible participation of communities, groups and, where appropriate, individuals that create, maintain and transmit such heritage, and to involve them actively in its management.

IV. Safeguarding of the intangible cultural heritage at the international level

Article 16 – Representative List of the Intangible Cultural Heritage of Humanity

1. In order to ensure better visibility of the intangible cultural heritage and awareness of its significance, and to encourage dialogue which respects cultural diversity, the Committee, upon the proposal of the States Parties concerned, shall establish, keep up to date and publish a Representative List of the Intangible Cultural Heritage of Humanity.
2. The Committee shall draw up and submit to the General Assembly for approval the criteria for the establishment, updating and publication of this Representative List.

Article 17 – List of Intangible Cultural Heritage in Need of Urgent Safeguarding

1. With a view to taking appropriate safeguarding measures, the Committee shall establish, keep up to date and publish a List of Intangible Cultural Heritage in Need of Urgent Safeguarding, and shall inscribe such heritage on the List at the request of the State Party concerned.
2. The Committee shall draw up and submit to the General Assembly for approval the criteria for the establishment, updating and publication of this List.
3. In cases of extreme urgency – the objective criteria of which shall be approved by the General Assembly upon the proposal of the Committee – the Committee may inscribe an item of the heritage concerned on the List mentioned in paragraph 1, in consultation with the State Party concerned.

- b) holde allmennheten informert om farene som truer denne arven og om virksomhet som drives i henhold til denne konvensjonen,
- c) fremme utdanning om vern av naturområder og minnesteder hvis eksistens er nødvendig for å kunne formidle immateriell kulturarv.

Artikkel 15 – Medvirkning fra lokalsamfunn, grupper og enkeltpersoner

Hver konvensjonspart skal som ledd i sin virksomhet for å verne den immaterielle kulturarven bestrebe seg på å sikre en størst mulig medvirkning fra lokalsamfunn, grupper og eventuelt enkeltpersoner som skaper, opprettholder og overfører slik arv, og trekke dem aktivt med i forvaltningen av denne arven.

IV. Vern av den immaterielle kulturarven på internasjonalt plan

Artikkel 16 – Representativ liste over menneskehetens immaterielle kulturarv

1. For å sikre at den immaterielle kulturarven blir mer synlig og øke bevisstheten om dens betydning samt oppmuntre til dialog som respekterer kulturelt mangfold, skal komiteen etter forslag fra de berørte konvensjonspartene utarbeide, holde oppdatert og offentliggjøre en representativ liste over menneskehetens immaterielle kulturarv.
2. Komiteen skal sette opp og legge fram for generalforsamlingen til godkjenning kriteriene for utarbeidelse, oppdatering og offentliggjøring av denne representative listen.

Artikkel 17 – Liste over immateriell kulturarv med umiddelbart behov for vern

1. For å kunne treffe egnede vernetiltak, skal komiteen utarbeide, holde oppdatert og offentliggjøre en liste over immateriell kulturarv med umiddelbart behov for vern og skal oppføre slik arv på listen etter anmodning fra den berørte konvensjonspart.
2. Komiteen skal sette opp og legge fram for generalforsamlingen til godkjenning kriteriene for utarbeidelse, oppdatering og offentliggjøring av denne listen.
3. I ekstremt presserende tilfeller – etter objektive kriterier godkjent av generalforsamlingen etter forslag fra komiteen – kan komiteen føre et objekt av den aktuelle arven opp på listen nevnt i nr. 1, etter samråd med den berørte konvensjonsparten.

Article 18 – Programmes, projects and activities for the safeguarding of the intangible cultural heritage

1. On the basis of proposals submitted by States Parties, and in accordance with criteria to be defined by the Committee and approved by the General Assembly, the Committee shall periodically select and promote national, subregional and regional programmes, projects and activities for the safeguarding of the heritage which it considers best reflect the principles and objectives of this Convention, taking into account the special needs of developing countries.
2. To this end, it shall receive, examine and approve requests for international assistance from States Parties for the preparation of such proposals.
3. The Committee shall accompany the implementation of such projects, programmes and activities by disseminating best practices using means to be determined by it.

V. International cooperation and assistance*Article 19 – Cooperation*

1. For the purposes of this Convention, international cooperation includes, inter alia, the exchange of information and experience, joint initiatives, and the establishment of a mechanism of assistance to States Parties in their efforts to safeguard the intangible cultural heritage.
2. Without prejudice to the provisions of their national legislation and customary law and practices, the States Parties recognize that the safeguarding of intangible cultural heritage is of general interest to humanity, and to that end undertake to cooperate at the bilateral, subregional, regional and international levels.

Article 20 – Purposes of international assistance

International assistance may be granted for the following purposes:

- a) the safeguarding of the heritage inscribed on the List of Intangible Cultural Heritage in Need of Urgent Safeguarding;
- b) the preparation of inventories in the sense of Article 11 and 12;
- c) support for programmes, projects and activities carried out at the national, subregional and regional levels aimed at the safeguarding of the intangible cultural heritage;
- d) any other purpose the Committee may deem necessary.

Artikkel 18 – Programmer, prosjekter og aktiviteter for vern av den immaterielle kulturarven

1. Komiteen skal på grunnlag av forslag lagt fram av konvensjonspartene, og i samsvar med kriterier som komiteen definerer og generalforsamlingen godkjenner, jevnlig velge ut og fremme nasjonale, subregionale og regionale programmer, prosjekter og aktiviteter for å verne arv som den mener best ivaretar denne konvensjonens prinsipper og målsetninger, samtidig som utviklingslandenes særlige behov tas i betraktning.
2. Komiteen skal for dette formål motta, behandle og godkjenne anmodninger om internasjonal bistand fra konvensjonsparter om å utarbeide slike forslag.
3. Komiteen skal følge opp gjennomføringen av slike prosjekter, programmer og aktiviteter ved å spre informasjon om beste praksis, på den måten den selv bestemmer.

V. Internasjonalt samarbeid og bistand*Artikkel 19 – Samarbeid*

1. Internasjonalt samarbeid omfatter for denne konvensjonens formål blant annet utveksling av informasjon og erfaring, felles initiativ og etablering av en ordning for å hjelpe konvensjonspartene i deres arbeid med å verne den immaterielle kulturarven.
2. Uten at det har konsekvenser for bestemmelser i deres nasjonale lovgivning, sedvanerett og praksis, erkjenner konvensjonspartene at vern av immateriell kulturarv er av allmenn interesse for menneskeheten, og forplikter seg derfor til å samarbeide bilateralt, subregionalt, regionalt og internasjonalt.

Artikkel 20 – Formålet med internasjonal bistand

Internasjonal bistand kan gis for følgende formål:

- a) vern av arv som er oppført på listen over immateriell kulturarv med umiddelbart behov for vern,
- b) utarbeidelse av fortegnelser definert i artikkel 11 og 12,
- c) støtte til programmer, prosjekter og aktiviteter som gjennomføres nasjonalt, subregionalt og regionalt, og som har som mål å verne den immaterielle kulturarven,
- d) alle andre formål komiteen eventuelt finner nødvendig.

Article 21 – Forms of international assistance

The assistance granted by the Committee to a State Party shall be governed by the operational directives foreseen in Article 7 and by the agreement referred to in Article 24, and may take the following forms:

- a) studies concerning various aspects of safeguarding;
- b) the provision of experts and practitioners;
- c) the training of all necessary staff;
- d) the elaboration of standard-setting and other measures;
- e) the creation and operation of infrastructures;
- f) the supply of equipment and know-how;
- g) other forms of financial and technical assistance, including, where appropriate, the granting of low-interest loans and donations.

Article 22 – Conditions governing international assistance

1. The Committee shall establish the procedure for examining requests for international assistance, and shall specify what information shall be included in the requests, such as the measures envisaged and the interventions required, together with an assessment of their cost.
2. In emergencies, requests for assistance shall be examined by the Committee as a matter of priority.
3. In order to reach a decision, the Committee shall undertake such studies and consultations as it deems necessary.

Article 23 – Requests for international assistance

1. Each State Party may submit to the Committee a request for international assistance for the safeguarding of the intangible cultural heritage present in its territory.
2. Such a request may also be jointly submitted by two or more States Parties.
3. The request shall include the information stipulated in Article 22, paragraph 1, together with the necessary documentation.

Article 24 – Role of beneficiary States Parties

1. In conformity with the provisions of this Convention, the international assistance granted shall be regulated by means of an agreement between the beneficiary State Party and the Committee.
2. As a general rule, the beneficiary State Party shall, within the limits of its resources, share

Artikkel 21 – Former for internasjonal bistand

Den bistanden komiteen gir til en konvensjonspart, skal være i samsvar med de operasjonelle direktivene omhandlet i artikkel 7 og avtalen nevnt i artikkel 24, og vil kunne gis til følgende former for tiltak:

- a) undersøkelser vedrørende ulike verneaspekter,
- b) eksperter og fagfolk som stilles til disposisjon,
- c) opplæring av alt nødvendig personell,
- d) utarbeidelse av standarder og andre tiltak,
- e) opprettelse og drift av infrastruktur,
- f) levering av utstyr og sakkunnskap,
- g) andre former for finansiell og teknisk bistand, herunder, når det er hensiktsmessig, innvilgelse av lån med lav rente og gaver.

Artikkel 22 – Villkårene for internasjonal bistand

1. Komiteen skal etablere rutiner for behandling av anmodninger om internasjonal bistand og skal presisere hvilke opplysninger som anmodningene skal inneholde, som f.eks. planlagte tiltak og nødvendige inngrep samt et kostnadsoverslag.
2. I krisetilfeller skal komiteen prioritere behandlingen av anmodninger om bistand.
3. For å komme fram til en beslutning skal komiteen gjennomføre de undersøkelser og samråd som den finner nødvendig.

Artikkel 23 – Anmodninger om internasjonal bistand

1. Hver konvensjonspart kan forelegge for komiteen en anmodning om internasjonal bistand til vern av den immaterielle kulturarven som finnes på dens territorium.
2. En slik anmodning kan også legges fram av to eller flere konvensjonsparter sammen.
3. Anmodningen skal inneholde opplysningene fastsatt i artikkel 22 nr. 1, samt nødvendig dokumentasjon.

Artikkel 24 – Rollen til konvensjonsparter som mottar bistand

1. I samsvar med bestemmelsene i denne konvensjon, skal internasjonal bistand som ytes reguleres av en avtale mellom konvensjonsparten som mottar bistand og komiteen.
2. Konvensjonsparten som mottar bistand, skal, som hovedregel og i den grad partens ressur-

the cost of the safeguarding measures for which international assistance is provided.

3. The beneficiary State Party shall submit to the Committee a report on the use made of the assistance provided for the safeguarding of the intangible cultural heritage.

VI. Intangible Cultural Heritage Fund

Article 25 – Nature and resources of the Fund

1. A “Fund for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage”, hereinafter referred to as “the Fund”, is hereby established.
2. The Fund shall consist of funds-in-trust established in accordance with the Financial Regulations of UNESCO.
3. The resources of the Fund shall consist of:
 - a) contributions made by States Parties;
 - b) funds appropriated for this purpose by the General Conference of UNESCO;
 - c) contributions, gifts or bequests which may be made by:
 - i. other States;
 - ii. organizations and programmes of the United Nations system, particularly the United Nations Development Programme, as well as other international organizations;
 - iii. public or private bodies or individuals;
 - d) any interest due on the resources of the Fund;
 - e) funds raised through collections, and receipts from events organized for the benefit of the Fund;
 - f) any other resources authorized by the Fund’s regulations, to be drawn up by the Committee.
4. The use of resources by the Committee shall be decided on the basis of guidelines laid down by the General Assembly.
5. The Committee may accept contributions and other forms of assistance for general and specific purposes relating to specific projects, provided that those projects have been approved by the Committee.
6. No political, economic or other conditions which are incompatible with the objectives of this Convention may be attached to contributions made to the Fund.

Article 26 – Contributions of State Parties to the Fund

1. Without prejudice to any supplementary voluntary contribution, the States Parties to this Con-

ser tillater det, dele kostnadene for vernetiltakene den har mottatt internasjonal bistand til.

3. Konvensjonsparten som mottar bistand, skal legge fram for komiteen en rapport om anvendelsen av bistanden som er gitt for å verne den immaterielle kulturarven.

VI. Fond for immateriell kulturarv

Artikkel 25 – Fondets midler og karakter

1. Det opprettes herved et «Fond for vern av den immaterielle kulturarv», heretter kalt «fondet».
2. Fondet skal bestå av betrodde midler, opprettet i samsvar UNESCOs økonomireglement.
3. Fondsmidlene skal bestå av:
 - a) bidrag fra konvensjonspartene,
 - b) midler som UNESCOs generalkonferanse har øremerket til dette formålet,
 - c) eventuelle bidrag, gaver eller donasjoner fra:
 - i. andre stater,
 - ii. organisasjoner og programmer i FN-systemet, særlig FNs utviklingsprogram, samt andre internasjonale organisasjoner,
 - iii. offentlige eller private organisasjoner eller privatpersoner,
 - d) renter som er påløpt fondsmidlene,
 - e) innsamlede midler eller utbytte fra arrangementer som er organisert til inntekt for fondet,
 - f) alle andre midler som fondets reglement tillater; dette reglementet utarbeides av komiteen.
4. Komiteens anvendelse av midlene skal skje i samsvar med retningslinjene fastsatt av generalforsamlingen.
5. Komiteen kan motta bidrag og andre former for støtte til allmenne og bestemte formål knyttet til bestemte prosjekter, forutsatt at komiteen har godkjent disse prosjektene.
6. Ingen politiske, økonomiske eller andre vilkår som er uforenlige med denne konvensjonens målsetning, kan knyttes til bidrag til fondet.

Artikkel 26 – Bidrag fra konvensjonspartene til fondet

1. Uten at det hindrer frivillige tilleggsbidrag, forplikter konvensjonspartene seg til å innbetale

vention undertake to pay into the Fund, at least every two years, a contribution, the amount of which, in the form of a uniform percentage applicable to all States, shall be determined by the General Assembly. This decision of the General Assembly shall be taken by a majority of the States Parties present and voting which have not made the declaration referred to in paragraph 2 of this Article. In no case shall the contribution of the State Party exceed 1% of its contribution to the regular budget of UNESCO.

2. However, each State referred to in Article 32 or in Article 33 of this Convention may declare, at the time of the deposit of its instruments of ratification, acceptance, approval or accession, that it shall not be bound by the provisions of paragraph 1 of this Article.
3. A State Party to this Convention which has made the declaration referred to in paragraph 2 of this Article shall endeavour to withdraw the said declaration by notifying the Director-General of UNESCO. However, the withdrawal of the declaration shall not take effect in regard to the contribution due by the State until the date on which the subsequent session of the General Assembly opens.
4. In order to enable the Committee to plan its operations effectively, the contributions of States Parties to this Convention which have made the declaration referred to in paragraph 2 of this Article shall be paid on a regular basis, at least every two years, and should be as close as possible to the contributions they would have owed if they had been bound by the provisions of paragraph 1 of this Article.
5. Any State Party to this Convention which is in arrears with the payment of its compulsory or voluntary contribution for the current year and the calendar year immediately preceding it shall not be eligible as a Member of the Committee; this provision shall not apply to the first election. The term of office of any such State which is already a Member of the Committee shall come to an end at the time of the elections provided for in Article 6 of this Convention.

Article 27 – Voluntary supplementary contributions to the Fund

States Parties wishing to provide voluntary contributions in addition to those foreseen under Article 26 shall inform the Committee, as soon as possible, so as to enable it to plan its operations accordingly.

et bidrag til fondet minst annet hvert år. Størrelsen på bidraget, som beregnes etter samme prosentstøtte for alle stater, fastsettes av generalforsamlingen. Beslutningen fattes av generalforsamlingen med et flertall av de konvensjonspartene som er til stede, som avgir stemme, og som ikke har avgitt erklæringen nevnt i nr. 2 i denne artikkel. Bidraget skal uansett ikke overstige 1 % av konvensjonspartens bidrag til UNESCOs ordinære budsjett.

2. Hver stat som er nevnt i artikkel 32 eller i artikkel 33 i denne konvensjon kan imidlertid, samtidig som den deponerer sine ratifikasjons-, godtakelses-, godkjennings- eller tiltredelsesdokumenter, erklære at den ikke skal være bundet av bestemmelsene i nr. 1 i denne artikkel.
3. En konvensjonspart som har avgitt erklæringen nevnt i nr. 2 i denne artikkel, skal bestrebe seg på å trekke tilbake den nevnte erklæringen ved å underrette UNESCOs generaldirektør. Tilbaketrekking av erklæringen får imidlertid ikke virkning for bidrag denne staten skal betale, før dagen for åpningen av den påfølgende generalforsamlingen.
4. For at komiteen skal kunne planlegge sine operasjoner på en effektiv måte, skal bidragene fra konvensjonspartene som har avgitt erklæringen nevnt i nr. 2 i denne artikkel, betales regelmessig, minst annet hvert år, og bør ligge nærmest mulig de bidragene de måtte betalt dersom de var bundet av bestemmelsene i nr. 1 i denne artikkel.
5. En konvensjonspart som ligger på etterskudd med sine innbetalinger av obligatoriske eller frivillige bidrag for det inneværende året og kalenderåret forut for dette, skal ikke kunne velges som medlem til komiteen. Denne bestemmelsen gjelder ikke for det første valget. Mandatet til en slik stat som allerede er medlem av komiteen, skal opphøre på tidspunktet for valget, fastsatt i artikkel 6 i denne konvensjon.

Artikkel 27 – Frivillige tilleggsbidrag til fondet

Konvensjonsparter som ønsker å gi frivillige bidrag i tillegg til bidragene foreskrevet i artikkel 26, skal så snart som mulig melde fra om dette til komiteen slik at den kan planlegge sine operasjoner i forhold til dette.

Article 28 – International fund-raising campaigns

The States Parties shall, insofar as is possible, lend their support to international fund-raising campaigns organized for the benefit of the Fund under the auspices of UNESCO.

VII. Reports*Article 29 – Reports by the States Parties*

The States Parties shall submit to the Committee, observing the forms and periodicity to be defined by the Committee, reports on the legislative, regulatory and other measures taken for the implementation of this Convention.

Article 30 – Reports by the Committee

1. On the basis of its activities and the reports by States Parties referred to in Article 29, the Committee shall submit a report to the General Assembly at each of its sessions.
2. The report shall be brought to the attention of the General Conference of UNESCO.

VIII. Transitional clause*Article 31 – Relationship to the Proclamation of Masterpieces of the Oral and Intangible Heritage of Humanity*

1. The Committee shall incorporate in the Representative List of the Intangible Cultural Heritage of Humanity the items proclaimed “Masterpieces of the Oral and Intangible Heritage of Humanity” before the entry into force of this Convention.
2. The incorporation of these items in the Representative List of the Intangible Cultural Heritage of Humanity shall in no way prejudice the criteria for future inscriptions decided upon in accordance with Article 16, paragraph 2.
3. No further Proclamation will be made after the entry into force of this Convention.

IX. Final clauses*Article 32 – Ratification, acceptance or approval*

1. This Convention shall be subject to ratification, acceptance or approval by States Members of UNESCO in accordance with their respective constitutional procedures.
2. The instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Director-General of UNESCO.

Artikkel 28 – Internasjonale pengeinnsamlingskampanjer

Konvensjonspartene skal i den grad det er mulig, gi sin støtte til internasjonale pengeinnsamlingskampanjer som organiseres i UNESCOs regi til inntekt for fondet.

VII. Rapporter*Artikkel 29 – Rapporter fra konvensjonspartene*

Konvensjonspartene skal legge fram for komiteen, i den form og med de intervaller komiteen fastsetter, rapporter om tiltak knyttet til lover og forskrifter og andre tiltak som er iverksatt for å gjennomføre denne konvensjon.

Artikkel 30 – Rapporter fra komiteen

1. Komiteen skal på grunnlag av sin virksomhet og rapportene fra konvensjonspartene nevnt i artikkel 29, legge fram en rapport for generalforsamlingen under hver sesjon.
2. Rapporten skal gjøres kjent for UNESCOs generalkonferanse.

VIII. Overgangsbestemmelse*Artikkel 31 – Forholdet til Proklamasjonen om mesterverk i menneskehetens muntlige og immaterielle arv*

1. Komiteen skal ta inn i den representative listen over menneskehetens immaterielle kulturarv fenomener som før denne konvensjonen trer i kraft, er erklært «mesterverk i menneskehetens muntlige og immaterielle arv».
2. At slike fenomener tas inn i den representative listen over menneskehetens immaterielle kulturarv, skal ikke på noen måte ha innvirkning på kriteriene for framtidige oppføringer som fastsettes i samsvar med artikkel 16 nr. 2.
3. Det vil ikke bli foretatt flere slike proklamasjoner etter at denne konvensjon er trådt i kraft.

IX. Sluttbestemmelser*Artikkel 32 – Ratifikasjon, godtakelse eller godkjenning*

1. Denne konvensjon skal ratifiseres, godtas eller godkjennes av UNESCOs medlemsstater i samsvar med deres respektive forfatningsmessige prosedyrer.
2. Ratifikasjons-, godtakelses- eller godkjenningsinstrumentene skal deponeres hos UNESCOs generaldirektør.

Article 33 – Accession

1. This Convention shall be open to accession by all States not Members of UNESCO that are invited by the General Conference of UNESCO to accede to it.
2. This Convention shall also be open to accession by territories which enjoy full internal self-government recognized as such by the United Nations, but have not attained full independence in accordance with General Assembly resolution 1514 (XV), and which have competence over the matters governed by this Convention, including the competence to enter into treaties in respect of such matters.
3. The instrument of accession shall be deposited with the Director-General of UNESCO.

Article 34 – Entry into force

This Convention shall enter into force three months after the date of the deposit of the thirtieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession, but only with respect to those States that have deposited their respective instruments of ratification, acceptance, approval, or accession on or before that date. It shall enter into force with respect to any other State Party three months after the deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

Article 35 – Federal or non-unitary constitutional systems

The following provisions shall apply to States Parties which have a federal or non-unitary constitutional system:

- a) with regard to the provisions of this Convention, the implementation of which comes under the legal jurisdiction of the federal or central legislative power, the obligations of the federal or central government shall be the same as for those States Parties which are not federal States;
- b) with regard to the provisions of this Convention, the implementation of which comes under the jurisdiction of individual constituent States, countries, provinces or cantons which are not obliged by the constitutional system of the federation to take legislative measures, the federal government shall inform the competent authorities of such States, countries, provinces or cantons of the said provisions, with its recommendation for their adoption.

Artikkel 33 – Tiltredelse

1. Denne konvensjon skal være åpen for tiltredelse av alle stater som ikke er medlemmer i UNESCO og som inviteres av UNESCOs generalkonferanse til å tiltre den.
2. Denne konvensjon skal også være åpen for tiltredelse av territorier som nyter fullt internt selvstyre anerkjent som sådan av De forente nasjoner, men som ikke har oppnådd full uavhengighet etter generalforsamlingens resolusjon 1514 (XV), og som har myndighet til å bestemme i saker som omfattes av denne konvensjon, herunder myndighet til å tiltre traktater på slike saksområder.
3. Tiltredelsesdokumentet skal deponeres hos UNESCOs generaldirektør.

Artikkel 34 – Ikrafttredelse

Denne konvensjon skal tre i kraft tre måneder etter den dag det trettiende ratifikasjons-, godtakelses-, godkjennings- eller tiltredelsesdokument er deponert, men bare for de statene som har deponert sine respektive ratifikasjons-, godtakelses-, godkjennings- eller tiltredelsesdokumenter på eller før denne dag. Den skal tre i kraft for de øvrige konvensjonsparter tre måneder etter at deres ratifikasjons-, godtakelses-, godkjennings- eller tiltredelsesdokumenter er deponert.

Artikkel 35 – Føderale eller ikke-unitære konstitusjonelle systemer

Følgende bestemmelser skal gjelde for de konvensjonspartene som har et føderalt eller ikke-unitært konstitusjonelt system:

- a) når det gjelder de av konvensjonens bestemmelser som skal gjennomføres under jurisdiksjonen til en føderal eller sentral lovgivende myndighet, skal den føderale eller sentrale regjering ha de samme forpliktelser som konvensjonsparter som ikke er føderale stater,
- b) når det gjelder de av denne konvensjonens bestemmelser som skal gjennomføres under jurisdiksjonen til de enkelte delstater, land, provinser eller kantoner som i henhold til føderasjonens konstitusjonelle system ikke har plikt til å innføre lovtiltak, skal den føderale regjering underrette vedkommende myndigheter i disse delstatene, landene, provinsene eller kantonene om de nevnte bestemmelsene og anbefale at de blir vedtatt.

Article 36 – Denunciation

1. Each State Party may denounce this Convention.
2. The denunciation shall be notified by an instrument in writing, deposited with the Director-General of UNESCO.
3. The denunciation shall take effect twelve months after the receipt of the instrument of denunciation. It shall in no way affect the financial obligations of the denouncing State Party until the date on which the withdrawal takes effect.

Article 37 – Depositary functions

The Director-General of UNESCO, as the Depositary of this Convention, shall inform the States Members of the Organization, the States not Members of the Organization referred to in Article 33, as well as the United Nations, of the deposit of all the instruments of ratification, acceptance, approval or accession provided for in Articles 32 and 33, and of the denunciations provided for in Article 36.

Article 38 – Amendments

1. A State Party may, by written communication addressed to the Director-General, propose amendments to this Convention. The Director-General shall circulate such communication to all States Parties. If, within six months from the date of the circulation of the communication, not less than one half of the States Parties reply favourably to the request, the Director-General shall present such proposal to the next session of the General Assembly for discussion and possible adoption.
2. Amendments shall be adopted by a two-thirds majority of States Parties present and voting.
3. Once adopted, amendments to this Convention shall be submitted for ratification, acceptance, approval or accession to the States Parties.
4. Amendments shall enter into force, but solely with respect to the States Parties that have ratified, accepted, approved or acceded to them, three months after the deposit of the instruments referred to in paragraph 3 of this Article by two-thirds of the States Parties. Thereafter, for each State Party that ratifies, accepts, approves or accedes to an amendment, the said amendment shall enter into force three months after the date of deposit by that State Party of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

Artikkel 36 – Oppsigelse

1. Hver konvensjonspart kan si opp denne konvensjon.
2. Oppsigelsen skal meddeles skriftlig i et dokument som skal deponeres hos UNESCOs generaldirektør.
3. Oppsigelsen får virkning tolv måneder etter at oppsigelsesdokumentet er mottatt. Den får absolutt ingen virkning for de økonomiske forpliktelsene til konvensjonsparten som trekker seg ut, før den dag oppsigelsen får virkning.

Artikkel 37 – Depositarens oppgaver

UNESCOs generaldirektør skal, som depositar for denne konvensjon, underrette organisasjonens medlemsstater, statene som ikke er medlem av organisasjonen nevnt i artikkel 33, samt De forente nasjoner om deponeringen av alle ratifikasjons-, godtakelses-, godkjennings- eller tiltredelsesdokumenter i henhold til artikkel 32 og 33 og om oppsigelser i henhold til artikkel 36.

Artikkel 38 – Endringer

1. En konvensjonspart kan ved skriftlig meddelelse til generaldirektøren foreslå endringer i denne konvensjon. Generaldirektøren skal oversende slike meddelelser til alle konvensjonspartene. Dersom minst halvparten av konvensjonspartene innen seks måneder etter datoen for slik oversendelse svarer positivt på anmodningen, skal generaldirektøren legge fram forslaget for neste generalforsamling til drøfting og eventuell vedtakelse.
2. Endringer skal vedtas med to tredels flertall av konvensjonspartene som er til stede og som avgir stemme.
3. Når endringer i konvensjonen er vedtatt, skal de forelegges konvensjonspartene for ratifikasjon, godtakelse, godkjenning eller tiltredelse.
4. Endringene trer i kraft, men bare for konvensjonspartene som har ratifisert, godtatt, godkjent eller tiltrådt dem, tre måneder etter at to tredeler av konvensjonspartene har deponert dokumentene nevnt i nr. 3 i denne artikkel. For hver konvensjonspart som ratifiserer, godtar, godkjenner eller tiltrer en endring senere, trer den nevnte endringen i kraft tre måneder etter at vedkommende konvensjonspart har deponert sitt ratifikasjons-, godtakelses-, godkjennings- eller tiltredelsesdokument.

5. The procedure set out in paragraphs 3 and 4 shall not apply to amendments to Article 5 concerning the number of States Members of the Committee. These amendments shall enter into force at the time they are adopted.
6. A State which becomes a Party to this Convention after the entry into force of amendments in conformity with paragraph 4 of this Article shall, failing an expression of different intention, be considered:
 - a) as a Party to this Convention as so amended; and
 - b) as a Party to the unamended Convention in relation to any State Party not bound by the amendments.
5. Prosedyren beskrevet i nr. 3 og 4 skal ikke gjelde for endringer i artikkel 5 om antall medlemsstater i komiteen. Disse endringene skal tre i kraft på det tidspunktet de blir vedtatt.
6. En stat som blir part i denne konvensjon etter at endringer er trådt i kraft i samsvar med nr. 4 i denne artikkel, skal med mindre den har gitt uttrykk for noe annet, anses som:
 - a) part i denne konvensjonen med endringer, og
 - b) part i konvensjonen uten endringer i forhold til alle konvensjonsparter som ikke er bundet av endringene.

Article 39 – Authoritative texts

This Convention has been drawn up in Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish, the six texts being equally authoritative.

Article 40 – Registration

In conformity with Article 102 of the Charter of the United Nations, this Convention shall be registered with the Secretariat of the United Nations at the request of the Director-General of UNESCO.

Artikkel 39 – Gyldige tekster

Denne konvensjon er utferdiget på arabisk, kinesisk, engelsk, fransk, russisk og spansk, hvorav alle seks tekster har samme gyldighet.

Artikkel 40 – Registrering

I samsvar med artikkel 102 i FN-pakten skal denne konvensjon registreres ved De forente nasjoners sekretariat etter anmodning fra UNESCOs generaldirektør.

